

[Albrechtsen]

havde der været 32.000 enheder i alt i de 2 år. Efter det forslag, ministeren lagde frem, var der 31.000 enheder i alt i 1985 og 1986.

Så kommer dette forlig, som på papiret bringer det op på 32.500 enheder i de 2 år. Men så sker der det fiffige, at ministeren får lov til, hvad der ganske givet er på kanten af lovgivningen, af det radikale venstre at fjerne 1.200 boliger fra kvoten i 1985, og at ministeren får mulighed for at fjerne 10 pct. af kvoten for 1986 ved at skubbe den ud i en givetvis uvis fremtid, i hvert fald hvis denne regering får lov til at fortsætte for længe. De 10 pct. giver 1.600 boliger i nettonedskæring i 1986-tallene.

Det samlede resultat af det forlig, de radikale har indgået med regeringen – givetvis for at give det udseende af, at man har fået gennemført en forbedring i forhold til det, regeringen kom med – er faktisk, at man giver ministeren bemyndigelse til at gennemføre et samlet byggeri, som er 300 lejligheder mindre, så vidt jeg kan beregne det, end det byggeri, der lå i det forslag, ministeren kom med til at begynde med.

Hvordan i alverden kan det radikale venstre lave sådan noget? Det er fuldstændig ubegribeligt. Hvad er ræsonnementet bag ved, at man laver sådan noget fiksfakseri og tilslører den nedskæring, ministeren hele tiden har ønsket, og tilslører den på den måde? Jeg synes ikke, det er en ordentlig måde at drive politik på.

Hvis man vil godkende ministerens nedskæringer, gør man det bedst ved åbenlyst at vedtage det i den form, ministeren er kommet med det i, i stedet for at lave sådan noget hokuspokus.

VS må på det skarpeste tage afstand fra det forlig, der er indgået.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og som tidligere meddelt udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.00.

Mødet udsat kl. 17.58

Mødet genoptaget kl. 19.00

Forhandlingen genoptoges.

Formanden:

Vi fortsætter anden behandling af lovforslag nr. L 29; det er forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri.

Finn O. Christensen (SF):

Den første boligbyggerilov, denne regering fremsatte, havde på en række punkter visioner. F.eks. var der tale om en væsentlig udvidelse af beboerdemokratiet, ligesom selskabernes økonomi blev strammet op.

Efterhånden er fernissen slidt af regeringen, således at man nu står med et borgerligt fra-hånden-til-munden-forslag. Beboerdemokratiet ønskede man ikke at gennemføre på kollegierne. De alvorlige problemer i samspilsramte byggerier bliver kun løst nødtørftigt, således at man kan være sikker på, at om nogle år vil en række afdelinger igen have problemer.

De intentioner, hr. Fogh Rasmussen på venstres vegne gav udtryk for, før denne borgerlige regering kom til, at nu skulle den almennyttige sektor have det løft, der skulle til, for at sektoren kunne få muligheder for at bygge billigt og give folk gode muligheder for at bo, kommer mere og mere til at ligne et ideologisk felttog imod den almennyttige sektor, der har givet sig udslag i lyst til at udstykke afdelinger i ejerlejligheder og i nedskæringer af det almennyttige byggeri til sokkeholderne. Felttoget er urimeligt, fordi den almennyttige sektor løser en række store samfundsproblemer på en meget hensigtsmæssig måde, og det oser af, at man i stedet for at se på, hvad sektoren rent faktisk udfører, snarere ser på, hvilke partibøger de folk har, der udfører arbejdet i denne sektor.

Vi anser det for et problem, at man har ladet kvoterne for lettere kollektivboliger forsvinde. Det er naturligvis på baggrund af den ældreboligreform, regeringen har bebudet i meget lang tid.

Jeg vil gerne i den forbindelse spørge boligministeren, om han er af den opfattelse, at ældreboligreformen vil komme til at betyde et øget ældreboligbyggeri. Der er en passus i bemærkningerne til forslag til lov om ændring af tilskud til kommuner og amtskommuner:

»Ordningen vil indebære, at der på de områder, hvor kommunen kan optage indeklån til finansiering af anlægsaktiver, vil